

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Β'

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντός τοῦ Κράτους κατὰ
τριμηνίαν Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 28.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμμὴ δὲ παλαιῶς 2.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εὐ ρ ο λ α π ο θ ῆ κ η ς ο

Κεφαλληνία 2 Μαρτίου 1861.

Ο ΧΟΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΛΕΪΝ.

—Ἠσαΐα χόρευε—!

Εἶνε ὅπως δι' ὅλου ἀχρεΐαστο ἢ ἀρχίσουμε τὸ ἀντικείμενο τοῦτο ἀπὸ τὸ ἄ λ φ α τ ο υ, γιατί τώρα πλέον κατήντησε πασίγνωστο, οὔτε ὁποῦ θέλουμε νὰ ἀνιχνεύσουμε τὰς λαμπρὰς αἰτίας ὁποῦ ἐγεννήσανε ἕνα τέτοιο ἀποτέλεσμα, γιατί δὲν ἤθελε μᾶς ἀρχέσουν οὔτε ἡ στήλαις τοῦ γιγαντιαίου T i m e s. Ἐκεῖνο ὁποῦ στοχάζουμάστε νὰ κάμουμε εἶνε νὰ δόσουμε εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν λόγον τῆς χορευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Λεῖν, καὶ τὴν ἀπόκρισίν του.

Καὶ τοὺς δίνουμε εἰς στίχους, γιὰ νὰ ἀηδιάσουμε ὅσον εἶνε δυνατὸν ὀλιγώτερον τοὺς ἀναγνώστας μας:

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΝ.

Ὁ τόπος μόλις ἔλαβε τὴν τύχη νὰ σὲ ἰδῇ,
Καὶ ἴσως καὶ προτῆτερα, σ' ἀγάπησε πολὺ!
Ὅχι ἐκεῖνα πόκαμες, μὰ κείνα ποῦ θὰ κάμεις
Ἐκάμαν τὸν καθέναν νὰ σ' ἔχῃ ἐπὶ παλάμης.
Τὸ ἦθος τοῦ προσώπου σου, οἱ εὐγενικοί σου τρόποι
Ἐκάμαν ὅλοι χάσκοντες νὰ μείνουν οἱ ἀνθρώποι
Καὶ ὅλοι μακαρίζονται πῶς εἶναι εὐτυχισμένοι
Ἀπὸ τὴν ἦρω σὺν καὶ σὲ νᾶν Ἐπιτοτηρημένοι!
Κ' ἐμεῖς ὁποῦμαστέδετα, ἀπ' ὄνομα ὀλουθῶνε
Ἦγα σ' ἀναγορεύουμε τὸν Τοποτηρητῶνε!..
Ὀμπρὸς σου, Δεδοστέριδες, Ναπιέροι καὶ Ταλθῶτοι
Εἶν' ὅλοι τοὺς ζωντόβολα καὶ μασκαράδες πρώτοι!..
Ἀρόμοι, γιοφύρια, κτήρια, καὶ Θεάτρα καὶ μόλοι

Εἶν' πράγματα κοινώτατα, καὶ ποῦ τὰ κάμουν ὅλοι
Μὰ σ ο υ α ρ ῆ δὲν ἔδωσς κανεὶς διὰ τὴν ὁδομάδα,
Γιὰ νὰ μᾶς προσκαλένουνε καθέναν στὴν ἀράδα.
Κανεὶς τοὺς δὲν ἀπόκτησε τοῦ τόπου τὴν καρδιά
Μὲ κείξ, μὲ βουτήρατα, μὲ πάσταις, μὲ κρασιῶ!!
Ὡ! τηληκαῦτα ἔργατα εἶνε μοναδικά,
Καὶ στοὺς μεταγενέστερους θὰ φθάσουν ξακουστά.
Ὡστε σὰν ἄλλον Μείτλαν καὶ σ' ἔπρεπε νὰ στήσουν,
Στὴν ἔκθαμβον ἀπογονὴ μνημεῖον νὰ σ' ἀφήσουν!
Κι' ἀντὶ νὰ βαστᾶς σύνταγμα, ἐμπόριε νὰ κρατῆς
Στὸ χέρι προσκλητήρια τῆς συναναστροφῆς!
Μὰ ἐτοῦτα ἄς τὰ κάμουμε γιὰ σένα τὰ παιδιὰ μας,
Ἐμεῖς τώρα ποῦ ἐδείξαμε τί αἰσθάνεται ἡ καρδιά μας.
Ἄς ἔλθουμε λακωνικὰ στὸ κάτου τῆς γραφῆς
Μάθε κ' ἀποφασίσουμε νὰ δόσουμε καμεῖς,
(Γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσουμε, καὶ νὰ ἐχαριστηθοῦμε
Καὶ, санаπηῆς, νὰ δεῖξουμε σὰν πόσο σ' ἐκτιμοῦμε)
Ἐνα χορὸν, ἀνήκουστον, πρὸς τόσο τὸ κεφάλι,
Ὅπου ἐσυνεισφέραμε ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι
Ὅπου θε νὰ χορέψουμε ὅλοι, γιὰ τινομὴ σου,
Καθέναν ὅπως ἔμαθε, καὶ σὺν τῷ πνεύματί σου,
Καὶ μολονότι ἀχρεΐαστο νὰ σοῦ τὸ προσεποῦμε,
Ἦλθαμε περισσότερο γιὰ νὰ σὲ συγχαροῦμε,—
Τὰ πρῶτα πρῶτα ἐξοδα εἶν' οὐλα χαμομένα,
Καὶ ἡ Κυρίας φορέματα ἔχουνε ἀγορασμένα,
Καὶ φρόκους καὶ χερσόντια, γιὰ πρόσκλεισες ριπίδια
Ἄνη τοῦ κεφαλίου πλαστὰ, καὶ ἄλλα τοὺς σταλίδια.
Σὲ ὅ,τι στήλῃ καὶ ἂν κείς βαρδαῖς ἐτοιμασίαις,
Καὶ ὅλαις σ' ἐνασχόλησι θενάμους τῆς Κυρίας—
Ἄλλαις κλεισταῖς τὴν κάμαρα, σπουδάζουνε φιγούραι—
Ἄλλαις στα μαγεριὰ πηδῶν, μαζὺ μὲ τῆ μαμουραῖς,
Ἄλλη τὸ βῆμα τὸ ψηλὸ τοῦ βάλσερ δοκιμάζει,
Καὶ ἄλλη τὴν γραμματικὴν χορευτικὴν σπουδάζει

Ἄλλη ἐφευρίσκει βήματα νέα σὴν κρακοβίην,
 Καὶ ἄλλη συφλογίζεται νὰ μάθῃ βαρσοβίην—
 ῥέντοβαις, πόλκαις καὶ σοτίς, ὅπου κι' ἂν πᾶς ἀκούς,
 Κι' ὅποιος δὲν ξέρεῖ τὸ γιατί μᾶς πέρνει γιὰ ζουρλοῦς
 Καὶ σ' εἰς' ἡ μόνῃ ἀρριμῇ τότῃς ἀνακατοῦρας,
 Ἐς' εἰς' ἡ μόνῃ πρίφασις τέτοιαις γλυκειᾶς σκοτοῦρας!·
 Λεῖξο λοιπὸν, σὰν ἄνθρωπος, ἐτοῦτον τὸ χορὸν,
 Πῶς εὐγνώμονες προσφέρουμε μ' ὄλον τὸ σεβασμὸν·
 Τὰς καίπῃς πῶς σύσσωμος σουτονεδίνει ὁ τόπος!·
 Κ' ἐμεῖς, ἄς μείνῃ διάφορο τοῦν ποδαριῶνε ὁ κόπος!·
 Θινάνε πράγμ' ἀνήκουστο, σχεδὸν σχεδὸν μιὰ νίκη!·
 Καὶ θὰ διασκεδάσουμε καθὼς καὶ στὸ πικνίκι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἄρχοντες, συχωρέστε με νὰ μὴ σᾶς ἑχαριστήσω,
 Γιὰ μιὰ τέτοια προσφορά, παρὰ νὰ σᾶς ῥωτήσω,
 Σὰν τί κακὸ σᾶς ἔκαμα καὶ θέλετε νὰ γένω
 Λιτῖα τοιοῦτου σκάνδαλου εἰς ἕναν τόπο ξένο;··
 Σὰν τί κακὸ σᾶς ἔκαμα, καὶ θέλετε ἐκθεμένος
 Νᾶμε στὸ μῖσος τοῦ φτωχοῦ ποῦ κεῖται πεινασμένος;·
 Ὁ ἀρρώστος, ὁ ἐνδεὴς, τὸ ὄρφανὸν, ἡ χῆρα,
 Θὰ καταριῶνται ἐμένανε πῶς τὸ ψωμί τοὺς πῆρα!··
 Πρὸς τί ἡ διασκέδασαις, καὶ τοῦ χρυσοῦ ἡ σπατάλη,
 Ἀφουστεροῦνται ἀδελφοὶ ἀδελφικὴν ἀγάλη;··
 Πρὸς τί χοροὶ καὶ γεύματα, καὶ ἄλλαις τέτοιαις τρέλλαις,
 Ἐνῶ πενθίσκουν ἀγαμαῖς ἢ ἄποραις κοπέλλαις;
 Νὰ συνεισφέρειτ' εἰς χοροὺς εἰν' καθ' αὐτὸ σκληρότητες
 Ἐνῶ στοὺς δρόμους σέρνεται ἡ πείνα κι' ἀθλιότης!
 Γιατί σθε κοῦφοι πάντοτε;··γιατί ἀεροβατεῖτε;··
 Κι' ἂν ἐνωθῆτε μιὰ στιγμήν, μόλις ἀρροβατεῖτε;
 Συναισθανθῆτε μιὰ φορά!·· κ' ἐκεῖνο τὸ ποσὸν σας,
 Ποῦ συναγμένο εἶχετε διὰ τὸν τρελλὸν χορὸν σας,
 Θέστετο ἀρχὴ καὶ θέμεθλον ἐνὸς νοσοκομείου,
 Ἐνὸς ἀσύλου γι' ὄρφανὰ, ἐνὸς ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ,
 Καὶ γιῶ ἔτοιμος προσφέρομαι, τὸ μέρος μου νὰ δώσω
 Τοὺς ἀθλιοὺς τοῦ τόπου σας μαζί σας νὰ γλυτρώσω,
 Ἐνας χορὸς πόσο βαστᾷ; μονάχα μιὰν ἐσπέρα,
 Κ' ἔπειτα περιπέζεται μόλις χαράξ' ἡ μέρα!··
 Μα μένει πάντα αἰώνιο ἕνα νοσοκομεῖο,
 Καὶ θαυμασμοῦ καὶ ἄμιλλας στὰ τέκνα σας σημεῖο!

ΣΗΜΗ ΔΙΑΒ.

Πολλοὶ σοῦ λένε ὅπως ὁ Τοποτηρητῆς δὲν ἔκαμε πα-
 ρὰ ν' ἀπαγγεῖλῃ ἕνα κωμικὸν μέρος, ὅπου τοῦ εἶχανε
 μάθει οἱ σύμβουλοι καὶ ἀντισύμβουλοι τοῦ, καὶ ὅπως εἰς
 ἐτούτῃ τὴν περίστασι ἐστάθηκε τὸ ὄργανο καὶ τὸ νευρό-

σπαστο ἄλλων νευροσπάσεων!··οἱ ἄρχοντες πάλε τοῦ χοροῦ,
 πολάβανε μιὰ τόσο ταπεινωτικὴ καὶ πικρὰ ἀποποίησης,
 λένε ὅπως ὁ Τοποτηρητῆς δὲν ἤξεύρει τί τοῦ γένηται,
 πῶς εἶνε χωρὶς ἀνατροφή, χωρὶς νοῦ, χωρὶς θέλησι κτλ.
 κτλ. — Ὅπως ἐτοῦτο τὸ κίνημα προέρχεται ἀπὸ τοὺς
 Καρουσιανούς, πῶς ὁ Τοποτηρητῆς ἐγένηκε Καρουσιανὸς
 καὶ μέλος τῆς κατώγας καὶ ἄλλα.— Πῶς, γιὰ σκάσι του,
 ὄχι μοναχὰ δὲν καταδέχονται ν' ἀφήσουνε τὰ χρήματά
 τους γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο, μὰ πῶς! θὰ δόσουνε δέ κ α χ ο ρ ο υ ς!··
 ἐμεῖς κλαῖμε καὶ τόνα μέρος καὶ τ' ἄλλο, γιατί
 στοχαζομάστε ὅπως ἤθελε εἶνε τώρα πλέον καιρὸς, καὶ
 ἡ κόμματικὴ ἐπιβρόη νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνακατόνε-
 ται ὡς καὶ σταῖς διασκέδασαις ταῖς πλέον γελοῖαις, καὶ
 μεις πάλαι νὰ γιαιτρεφθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἀγγλομανίαν ποῦ
 μᾶς κατέχει.

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΦΙΛΟΚΑΛΟ ΤΟΥ ΦΕΓΓΙΤΗ.

Μολονότι ὁ ἀνόητος καὶ ἀναλφάβητος ἀρχισυντάκτης
 τοῦ κωμικοῦ Φεγγίτου ἐπολέμησε, μὲ τὴ στάχτη τῆς
 ἀρθρογραφικῆς ἀνωνυμότητος, νὰ σκεπάσῃ σὰν τὴ γάτα
 τὸ στερνὸν τοῦ φιλόκαλο, τὸ φιλόκαλό του τὸν ἐπρόδοσε,
 καὶ σὰν ἡ μοσχοβολία του ὑψώθηκε ἴσια μὲ μᾶς καὶ
 μᾶς ἐκτύπησε στὰ ρουθούνια, εἴμαστε καὶ μεις ὑποχρε-
 ωμένοι, κατὰ δυστυχίαν, νὰ σκίψουμε ἴσια μαυτὸ, γιὰ νὰ
 σώσουμε τ' ὄνομα τοῦ Συντάχτου μας — Ὁ Συντάχτης
 μας δὲν ἐκρίφθηκε ποτέ του, οὔτε ὅπου τ' ἀποσκεπαστὰ
 φιλόκαλα τοῦ Φεγγίτου μπορούνε ποτὲ νὰν τότε σκε-
 πᾶσουνε, ὀνομάζεται πραγματικῶς Ὀδδης, καὶ εἶνε υἱὸς
 γνήσιος τοῦ συζύγου τῆς μητρός του, ἡμποροῦμε μάλι-
 στα νὰ προσθέσουμε, καὶ τοῦτο τὸ κάνουμε γιὰ πινομή
 τοῦ Φεγγίτη, καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη ὅπου αἰσθανόμεθα γιὰ
 τὸν ἀρχισυντάκτη του, ὅπως ὁ πατέρας τοῦ Ὀδδῆ εἶνε
 λ α ἰ κ ὸ ς, ὅπου παναπῆ οὔτε πνευματικὸς οὔτε
 ἐφημέριος, καὶ ἐπομένως στὸν Ὀδδῆ, μολονότι
 Συντάχτη τῆς Διολοποθήκης ἢ τοῦ Διο-
 λογεννήματος, καθὼς λένε τὰ φιλόκαλα τοῦ Φεγ-
 γίτη, σὸν Ὀδδῆ, λέμε, δὲν ἤθελε ἐφαρμόζεται ὅλως δι' ὄλου
 τὸ ῥητὸν «Παιδὶ πατὰ διαόλου ἀχόνει».
 Μᾶς ἐκατάλαβες φιλοκαλογράφε τοῦ
 Φεγγίτη;·· Ὅσο δὲ γιὰ τ' ἄλλα σου, βαραινό-
 μαστε νὰ σοῦ τ' ἀνασκευάσουμε, γιατί δὲ σὲ καταλα-
 βαίνουμε. Μίλησέ μας σὶ μιὰ γλώσσα ἀθροπινὴ καὶ
 εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ σ' ἀπαντήσουμε; μείνε ὅμως βέβαιος
 πῶς δὲ σοῦ χρωστάμε καμμία χάρις, καὶ πρὸς ἀπόδειξι,
 δεῖς τί σοῦ καταχωροῦμε:

Ἡ ὑπεράσπισις τῆς Ἐφημερίδος

« Ο Φ Ε Γ Γ Ι Τ Η Σ »

Με σπασμοδικὸν γέλωτα, ὡς σημεῖον χαρᾶς, καὶ με ἄλλας θορυβώδεις κλασικὰς ἐκπυροστροφάς, ἐν ἤνῳ πολυβομβούντος κομπολογίου, ἀνεγνώσαμεν Κ. Παναγάκι Κυβιέλο, τὰ ἐξ πρώτα φύλλα τῆς Ἐφημερίδος εἰς « Ὁ Φεγγίτης ». Ἰδαμεν δὲ, ὡς ἀπὸ τὸν πρῶτον ἀντίστοιχόν, τὸν τίμιον καὶ ἐπαινετὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον, μετ' ἀρχαϊκῆς τῶ ὄντι αὐταπαρνήσεως, ἀποφασίσετε τὴν ἰδίαν μιᾶς τοιαύτης ἐφημερίδος. Εὐγέ σας, ἄξιός ἐστις ἡ μισθός σας! Μὲ ἐπιχειρήματα βωμολαχία, τῶ ὄντι, ἐκτυπήσατε τοὺς διαολοδημοκράτας ἐκείνους, οἵτινες ἐμβάσαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀνοήτους ἐκείνας ἰδέας, ὅτι δηλαδὴ καπέλο καὶ σκούφια εἶναι παρόμοια ἐμπρὸς εἰς τὸν νόμον!

Με λόγους γιγαντιαίους κατετροπώσατε τοὺς ἀχαρίστον ριζοσπάστας, οἵτινες μᾶς ἐκώφραναν τὴν ἀκοὴν με τὸ ἀκατάπαυστο θροπάρι τῆς ἑνώσεως. — Ἀνδρείως ἐκτυπήσατε τὸν δικηγορίσκον ἐκεῖνον ὅστις ἐτόλμησε νὰ ἰσχυρῶς ὑπεράσπισιν, ἐναντίον εἰς μιᾶν εὐγενικὴν παμπάλη καὶ πλουσίαν οἰκογένειαν. — Σὰν καλὸν παλληκᾶρι κατεπολεμήσατε τὸν Π. Πανᾶ, καὶ λοιποὺς νεανίσκους τῆς συμμορίας του, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ βάλουν χέρι ἐπάνω εἰς μιᾶν παμπάλην περοῦκα. — Σὰν ἐπιτήδειος, δὲ διπλωμάτης χαϊδεύεις καὶ ἐγκωμιάζεις τὴν φρόνιμον καὶ πατριωτικὴν μας Κυβέρνησιν. (1)

Τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα προτερήματα, τῶ ὄντι ἐθνικὰ, κατὰ δυστυχίαν δὲν ἔχουν πέρασιν εἰς τὴν ἀχάριστον ταύτην κοινωνίαν, καὶ δι' αὐτὸ, με λύπην μου εἶδα νὰ σταυρωθῇ ὁ Φεγγίτης, ὡς ἄλλος Βαββᾶβᾶς, καὶ μετὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν σταύρωσίν του, νὰ τυπωθῶν αἱ σάτυραι ἐκεῖναι, αἵτινες δὲν ἤρμοζαν ποσῶς οὔτε εἰς τὴν ὑμετέραν ἀξιοπρέπειαν οὔτε εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν συντρόφων σου.

Μὴν ἀποδειλιάσης ὅμως σεβάσμιε Πατριώτα!

Γνωρίζεις καλῶς, καὶ Σὺ καὶ οἱ συντρόφοί σου, ὅτι πᾶσα μεγάλη καὶ νέα ἰδέα, ἕως ὅτου ἐξαπλωθῇ εἰς τοὺς ἀπαιτούμενους ἀνθρώπους, ὅ' ἀπάντησιν ἐμπόδια, καὶ ἀπαρτίζονται.

Μὴν ἀποδειλιάσης ὅθεν, Παναγάκι μου, ἀλλ' ἐγκατάλειπτε τὴν ἑνῆθεν τέχνην τοῦ μουντίσματος, καὶ ἀφίεστε ἑαυτὸν ὁμοῦ με τοὺς δύο φίλους καὶ συντρόφους σου εἰς τὸ Ἐφημεριδογραφικὸν στάδιον, Σὺ, καὶ οἱ δύο ἕτεροι

(1) Σ. Δ. Ἐμεῖς ξέρουμε τὸ γιατί, κ' ἂν ἡ βουλή διαλυθῇ τὸ μαθαίνουμε κ' ἄλλοι.

φίλοι σου, εἴθε προωρισμένοι νὰ λάμψητε ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὡς ὁ τριλαμπὴς ἥλιος τῆς Κεφαλληνιακῆς κοινωνίας, ὁ δὲ Φεγγίτης θέλει μνημονεῦεται εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ὡς τὸ προζύμι τῆς ἑλληνικῆς ἀναπλάσεως.

Ὁ Φεγγίτης μόλις ἐξῆλθε, καὶ εὐθὺς ἐνώπιόν του ἐγονάτισαν καὶ ἡ Ν. Ἐποχὴ, καὶ ἡ Φωνὴ τοῦ Ἰονίου, καὶ δικαίως καθότι τὸ ἀνθηρὸν ἐκεῖνο ὕφος, τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα καὶ ἀρχοντικὰ ἐπίθετα, ἡ φενακικὴ ἐκεῖνη ὀρθογραφία, καὶ ἡ ἀριστοκρατικὴ ἐκεῖνη σύνταξις θὰ μαγεύσουν καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσώπιον!

Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους, σὲ παρακαλῶ, Παναγάκι μου, νὰ λάβης τὴν ἀδειαν τῶν προϊσταμένων, (con lizenza de' superiori), καὶ με κατατάξης συνδρομητὴν σου, — ἀγαθὰ καὶ ἔλαβα τὰς ἡμέρας ταύτας πολλὰς μάχας καὶ διαπληκτισμοὺς ἐξ αἰτίας τοῦ Φεγγίτου σου. — Χθὲς τὸ ἑσπέρας, ἐντὸς ἐνὸς καφενείου, ὑπερασπίζων με πλήρεις πνεύμονας τὸν Φεγγίτην, ὅτι θὰ ὠφελήσῃ δηλονότι τὸ Πανελλήνιον, (2) εὐρέθη κατὰ κακὴν τύχην ἐκεῖ ὁ φλόγαρος Ἡλίας Κ., ὅστις με γεμάτο στόμα, ἀπάντησεν εἰς τὰς ἰδέας μου, με τοὺς ἀχρεῖους τούτους στίχους! — Φεγγίτην καὶ Φυλλάδια, μοῦ ἔστειλαν κ' ἐμένα

Κ' ἐνόμισα πῶς ἔπινα βόδιον ἄροτρον καὶ Σέννα!
Τὰ εἶδα τὰ ἀνέγνωσα ἐν τῷ στρῶμα μου ἐπάνω,
Παράδοξος ἐνεργεῖα! ἀκόμα πορ — λάνω!!

— Φέρε σέβας, ἀπάντησα τοῦ ἀχρείου, εἰς τ' ἄσπρα μολυβία τοῦ Κυβιέλου, αὐτὸς εἶναι ἀνεξάρτητος πατριώτης, καὶ μολονότι πάμπτωχος, παρεδόθη ὀλοκαύτωμα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ποῖος ἀπὸ τοὺς σημερινούς πλουσίους τοῦ τόπου μας, ἀνέλαβε ποτὲ τὴν πολυεξόδον τύπωσιν μιᾶς ἐφημερίδος πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν; Εἶναι ψεῦδος δὲ παχυλὸν, ὅτι εἰς τὸν Φεγγίτην γράφουν καὶ ἐξοδεύουν οἱ δύο χαριτωμένοι ἀδελφοί: αὐτοὶ δὲν ἔχουν χρεῖαν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ὑπόληψίν των με μιᾶ ἐφημεριδοῦλα. (3) μᾶσε ὅθεν τὴν γλῶσσαν σου, καὶ μὴ μοῦ ἀπαντᾷς με στίχους.

— Ἐμίλησα καὶ θὰ μιλῶ πάντοτε ἐλευθέρως
Κι' ἂς ἦναι ὁ Φεγγίτης σου Δόκτωρ καὶ καθαλιέρης.
Ὁ Παναγιώτης ὁ Πανᾶς τ' ἀφέντη σου τοῦ Δουκά
Ἐμάθησε τὴν παλαιγιά, καὶ ἀρχοντικὴν περοῦκα,
Κ' ἐφάνηκαν αἱ ψύρες τῆς ἀσπροζαχαμισμένης

(2) Σ. Δ. Ἐτοῦτη δὲ εἶνε ὑπερβολὴ τοῦ ὑπερασπιστοῦ, γιατί οὗλοι μας ξέρουμε ὅπως οἱ Ἕλληνες προστιμῶμεν τὸ πανί.

(3) Σ. Δ. Καὶ μήπως γιὰ ταῖς χρεῖαις τοὺς μοναχὰ εἶνε ὁ Φεγγίτης! ὁ Φεγγίτης εἶνε γιὰ ταῖς χρεῖαις ὅλης μας τῆς Κοινωνίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Γιατί γὰ ἀὶμ' ἀνθρωπινὸ ἦτανε δυσασμένες! . . .

—Ὁ Φεγγίτης ἔχει 500 σχεδὸν συνδρομητάς, ὡς καὶ εἰς τὴν Κλαρέντζα ἔχει συνδρομητάς, κλείδωσε ὅθεν τὸ στόμα σου καὶ μὴ μοῦ ἀπαντᾷς μὲ στίχους.

—Τὴν στρατῆρα τοῦ κανδηλιεριοῦ τὸν καθάλιερ Φεγγίτη, Δὲν τὸν ἐδίδουκε κανεὶς οὔτε κανένα σπῆτι. (4)

Τὸν ἔκαψαν εἰς τὴν ἀγορὰν, μήπως καὶ μᾶς μιάνει Τρεῖς δὲ πρὸς τὸν ἐκράτησαν, τὸν ἔχουν κο—πάνι . . .

—Μα σὲ λέγω, μὴ μοῦ ἀπαντᾷς εἰς στίχους. Ἄς ἔλθω-
μιν εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, γράφουν ἢ δὲ γρά-
φουν ὡραία οἱ ἐξευγενισμένοι συντάχται τοῦ Φεγγίτου;
ἔχουν ἢ δὲν ἔχουν προκομμένο κεφάλι;

—Ἔχει κεφάλι ὁ καθεὶς, πλατὺ σὰν ἓνα λόμπο
Κ' εἶναι ἐξάκουστοι σοφοί, κάτου 'ς τὸ γέρο γόμπο.
Ἐκίνησαν ἀείποτε μαμούρια τῆς σοφίας!

Κ' ἐδείχθηκε ὁ πρῶτος τους καθηγητῆς μωρίας.
—Ἄν μίαν ἀπάντησιν μοῦ δώσης ἀκόμη εἰς στίχους,
πάρω καὶ φεύγω, ἐπειδὴ μ' ἔσκασες. Ἄς ἔλθωμεν, σὺν

ἐμῷ, εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, γράφουν ἢ δὲν
γράφουν καλὰ; ἰδοὺ τὸ θέμα μας. Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο
κατὰ τοῦ Π. Πανᾶ, περὶ μονομαχίας; ἐκεῖνοι οἱ ἐξαίσιοι
διάλογοι τῶν χωρικῶν, κτλ. δὲν ἀξίζαν Τούρκου ψυχὴν;

—Καὶ ὁ Ἀρώνης τῶν Παζῶν γράφει καλῆτεράτους,
Κε' ὁ Γληγοράκης τῆς Θηνῆς πολὺ ἀνώτερά τους.
Τοὺς συμποῶ τοὺς ἄρχοντες ἐγὼ ὁ ἰδιώτης,
Καὶ ἄς ἐξήρσιθ τούτους μου τοὺς στίχους ὁ Δεσπότης.

Ὁ καταραμένος δὲν ἤθελε νὰ σταματήσῃ τὴν στιχο-
διάρροϊαν, ἐγὼ δὲ, διὰ νὰ σταθῶ εἰς τὸν λόγον μου, ἀ-
νεχώρησα ἐν μέσῳ ραγδαίως μπαταρέλλας.

Ἔσο, ὅμως βέβαιος, Παναγάκι μου, καὶ πέ το καὶ εἰς
τοὺς ἀρχοντικωτάτους συντρόφους καὶ φίλους σου, ὅτι τοῦ
λοιποῦ θὰ σὰς ὑπερασπισθῶ καλλήτερα.

Σ. Α. Α

ΣΗΜ. ΔΙΑΟΛ.

Προσθίτουμε καιμεῖς δύο λόγια ἀπουκάτου σὲ τούτῃ τὴν
ὑπεράσπισι, γὰ νὰ ποῦμε ὅπως ὁ Φεγγίτης ὅπως κ' ἂν
θεωρηθῆ εἶνε ἀναγκαιοτάτης χρίσεως
καὶ κοινωτάτης ὠφελείας, ἀν ὁ τόπος τὸν ἔκαψε καὶ
τόνε καίει, δὲν τὸ κάνει γι' ἄλλο, παρὰ γὰ νὰ μᾶς δεί-
ξῃ γιατί, πὼς καὶ πότες ἤμπορεῖ κ' ὁ Φεγγίτης νὰ φέγ-
γῃ. — Ἄς ὠφελειώμαστε λοιπὸν ἀπ' αὐτόνε κ' ἄς τονε με-
ταχειρῶμεθα ὅλοι μας εἰς κάθε μας ἀνάγκη καὶ χρεῖα.
Πάντ' ὅμως μὲ τὴν ἀδεῖα τοῦ Πάτρωνος Δεσπότη.
Καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησι τοῦ φιλοκάλου Ἰππότη.

(4) Σ. Α. Ὁ ὑπερασπιστῆς τοῦ Φεγγίτη ἀλησμόνησε
βέβαια ὅπως τὰ ἀναγκαῖα εἶνε μέσα στὰ σπῆτια.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

—Ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἐνταῦθα ἐκδοδομένης Ἐφημε-
ρίδος « Ὁ Φεγγίτης », Ἰππότης Ἰωάννης Σάββα Ἄντι-
νος, ἄλλος John Lemoine τοῦ Debats, ἀναδειχθεὶς ἐξά-
κουστος μὲ τόσας καὶ τόσας χριστὰς ἰδιότητας, προσ-
θέσας εἰς ταύτας καὶ ἐκείνην τοῦ δημοσιογράφου, εἰς τὸ
τελευταῖον φιλόκαλον φύλλον του, κατὰ πρωτοφα-
νῆ ἐξαίρεσιν, ποσῶς δὲν βαναυσόλογεῖ κατὰ τοῦ Δικηγόρου
Ἰ. Σκαλτσούνη, ὅστις εἶναι ὁ μοναδικὸς σκοπὸς, τῆς
συστάσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Σὲ, ὅθεν, ἐρωτῶ, ὦ
δαιμόνιον τῆς Διαολαποθήκης νὰ μοῦ ἐξηγήσης, πῶθεν
προῆλθεν ἡ ἀξιοσημείωτος αὐτῆ σιωπῆ τοῦ ριπαρογρά-
φου Ἰππότη;

A. N. I.

—Ὁ Φεγγίτης, φίλτατέ μου A. N. I, εἶνε υἱὸς τῆς
Κακοπιστίας, ἐπειδὴ λοιπὸν ἐμελλε νὰ μιλήσῃ ἀμέσως
καὶ χονδρικῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ μάννα, ὁ
Φεγγίτης, σὰν παιδί ὅπου ὑπεραγαπᾷ καὶ σέβεται τὴν
Ὅσῖα τοῦ Μητέρα ἔπρεπε, φυσικῶ τῷ λόγῳ, νὰ
βουβαθῆ.

—Γιατί ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐκδοσι τοῦ στερνοῦ
Φεγγίτου ἐμοιράσθησαν καὶ τὰ φυλλάδια τῆς Κακοπιστίας;

—Τί ἄνοστη ἐρώτησις! καθεὶς τὸ ἔννοεῖ
Ἀφ' ὅθρον τὰ φιλόκαλα, χρειάζεταιαι χαρτί!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πρωτεύουσαν,
ἐκτὸς τῶν ΚΚ. Ζερβοῦ καὶ Χαριτάτου, ὡς φαίνεται οἱ
ΚΚ. οὔτοι δὲν θέλουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς πρώτας
παραστάσεις τῆς Ἐθνικῆς Κωμωδίας.

— Προσεχῶς χορὸς εἰς τὸ Κατάλυμα τῶν Ἀξιωματι-
κῶν, καὶ λέγεται ὅτι γίνεται πρὸς παρηγορίαν τῶν disap-
pointed τοῦ Τοποτηρητικῆς χοροῦ, Εὐγε τους! —

—Τὴν προσεχῆ πέμπτην ἢ ἔσπερις πρὸς ὠφελος τῆς ἄλ-
λης Α'. Γυναικὸς Κ. Χριστίνης Στερνίνης. Οἱ βραχι-
βελάδες ἔχουνε νὰ κάμουνε, ἐλπίζομεν ὅμως πὼς
θὰ κάμουν τὸ καταδύναμιν νὰ ἐξέλθουν νικηταὶ τοιαύ-
της δυσαναλόγου μάχης.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἀπὸ τὰ πολλὰ λάθη γραμματικά τε καὶ λογικά τοῦ
Φεγγίτου ἓνα καὶ μόνον διορθοῦμεν, διότι τὸ κύριον, καὶ
λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἀντὶ ΦΕΓΓΙΤΗΣ κτλ. γράφε
ΣΦΟΓΓΙΤΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

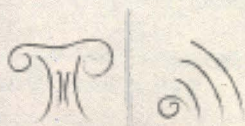
Ὁ Ἰπποδ. Βλ. Δ. Κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΒΒΑΝΤΡΕΣΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Α Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.53.41.φ1.0026

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ